

Voor bezoekers van Zuid-Limburg.

Wij herinneren eraan, dat onze ontdekking van de Eikelmuis (*Eliomys nitela*) vermeld in *De Levende Natuur* deel III blz. 123, nog altijd nadere bevestiging vereischt.

Wie zijn vakantie in Zuid-Limburg doorbrengt, kan zich dus zeer verdienstelijk maken met te probeeren eenige van deze fraaie diertjes levend of dood, maar liefst levend, te

De Eikelmuis.

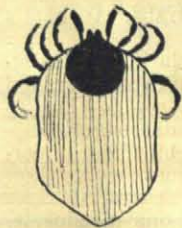
bemachtigen en ze op te zenden of desnoods in persoon over te brengen aan den Dierentuin van Natura Artis Magistra te Amsterdam. 't Is bijna onnoodig te zeggen, dat eventueele onkosten gaarne ruimschoots door de directie vergoed zullen worden. Ook Hazelmuisen en Zevenslapers zullen dankbaar worden aanvaard.

JAC. P. THIJSSSE.

Helmtiek.

Inliggend zend ik het cadaver van een mij geheel onbekend en m.i. zeer merkwaardig insect.

Dit diertje had zich vastgehecht in den schouder van een kind en had zich vervolgens volgezogen met bloed. Het had zich zoo diep ingedrongen in het vleesch, dat deszelfs kop niet meer te zien was. Het kind klaagde van pijn in den schouder en de ouders meenden bij nadere beschouwing, aanvankelijk niet anders, of er formeerde zich daar een soort puist of wrat aangezien het diertje door het ingezogen bloed bolrond en donkerbruin van kleur was. Rondom de plaats waar het diertje zat liet zich een harde schijf voelen. Daar het kind bleef klagen, reeds drie dagen lang, kwamen de ouders op het idee om dit vreemd verschijnsel met eene sterke loupe te bezichtigen, en zagen toen aldaar, dat die vreemde puist, een diertje was.

Schapenteek. $\times 2$ Direct trachtte men toen het insect uit het vleesch te trekken, hetgeen echter lang niet gemakkelijk ging, daar het diertje zich verbaasd vastgewerkt had.

Door het diertje met de nagels aan te pakken is het na flink trekken dan toch eindelijk gelukt. Uit het wondje scheidde zich een kleurloos vocht af.

Gaarne zou ik van u inlichting ontvangen over dit vreemde bloedorstige insect.

Utrecht.

J. FLIPS.

Het diertje, dat uw kind heeft geplaagd is een schapenteek (*Ixodes reduvius*) behoorende tot de orde der mijten. Op Texel noemden wij dit dier „helmtiek” (omdat 't veel in 't helmgras zat) en we waren er geweldig bang voor, want 't is inderdaad geen pretje, om door zijn scherpen zuignut

te worden aangetast. Bovendien kun je ze maar zeer moeilijk verwijderen en daarbij blijft dan weer meestal de zuignut in de wond zitten, wat weer ontsteking en verzwering ten gevolge kan hebben.

Laat men de dieren lang genoeg zitten, dan zuigen ze zich vol en vallen eindelijk van hun slachtoffer af. Dan blijven ze zoolang liggen, tot ze weer uitgeteerd en ingekrompen zijn en dan kruipen ze op kruiden en heesters en loeren daar op de voorbijgaande dieren om er zich weer op vast te hechten. Behalve schapenteeken komen in ons land o. a. ook nog duiventeecken, runderteecken en hondenteecken voor, de laatste tasten ook het meest den mensch aan. ZIE blz 186

JAC. P. T.

De Koekoek (*Cuculus Canoris*).

Een mijner kennissen vond onlangs tusschen het kreupelhout een omgekeerd mandje waaronder een nest van een roodstaartje (*Ruticilla phoenicura*).

In het nest lag te midden der blauwe eitjes een pas uitgekomen koekoeksjong.

Het mandje werd weer over het geheel gezet en na eenigen tijd terugkomende bevond hij het jong belangrijk gegroeid en de blauwe eitjes gebroken naast het nest.

Ten derde male terugkomende zag hij, dat de koekoek zijn volle wasdom had bereikt en gevangen zat, daar de opening waardoor de pleegmoeder gewoon was binnen te komen voor hem te klein bleek.

Toen de mand een weinig opgelicht werd vloog de gevangene gezond en wel de wijde wereld in.

Hieruit zou men kunnen opmaken, dat een koekoeksei korter bebroed behoeft te worden dan dat van een roodstaartje, immers

het is niet aan te nemen dat — mocht soms het eerste in een leeg nest gelegd zijn — de pleegmoeder op het vreemde ei zou gaan broeden, alvorens haar eigen eieren gelegd te hebben.

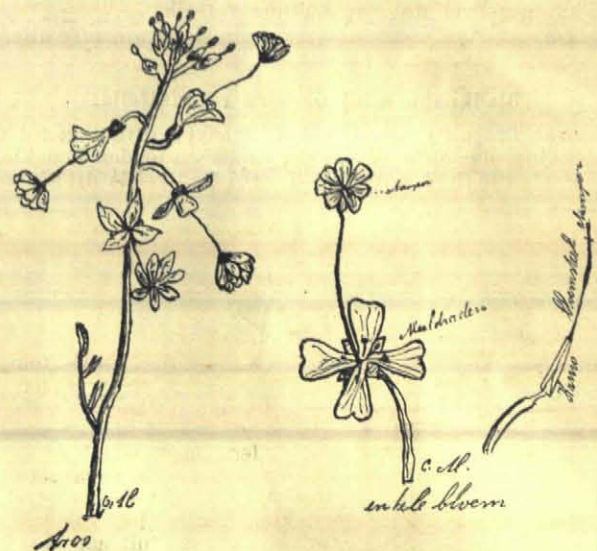
Jammer dat de waarnemer de uitgeworpen eieren niet onderzocht heeft om te constateeren, in hoeverre deze bebroed waren.

Den Haag.

C. STOLK.

Een vreemde pinksterbloem.

's Maandags moesten wij pinksterbloemen voor school mee brengen. Ik had vergeten ze te plukken. Toen kreeg

Doorgegroeide Veldkers.

ik van mijn buurman een plantje. Dit plantje was bij toeval heel vreemd gevormd.

Het vreemde zat hem namelijk in de bloemen. Zij waren